

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

Αριθμός απόφασης 3190 /2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

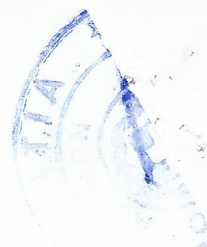
Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Κυριακή Παπαδοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, και από τη Γραμματέα Ευαγγελία Σκαλτσογιάννη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Οκτωβρίου 2017 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Της εκκαλούσας : _____, κατοίκου

Αττικής, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου δικηγόρου της Βίκτορα – Ευάγγελου Τσιαφούτη (ΑΜ ΔΣΑ 31580).

Των εφεσιβλήτων : 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « _____ », που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 2) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « _____ » και τον διακριτικό τίτλο « _____ », που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου της

3) αλλοδαπής τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία
«
», που εδρεύει στο Λονδίνο και είναι
εγκατεστημένη στην Αθήνα, η οποία δεν παραστάθηκε, 4) νομικού προσώπου
δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ
ΔΑΝΕΙΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο
παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου του

ι, με δήλωση.

Η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα άσκησε την από 06.05.2011, με αρ. κατ.
337/2011, αίτησή της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών και ζήτησε να γίνει δεκτή.
Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με τη με αριθμό 113/2012 οριστική απόφασή του,
δέχθηκε εν μέρει την αίτηση. Η ήδη εκκαλούσα, με την από 17.02.2014, με αρ. κατ.
57099/1025/2014, έφεσή της προσβάλλει την ανωτέρω απόφαση. Δικάσιμος ορίσθηκε
η 28.04.2017 και μετ' αναβολή η ημερομηνία που αναφέρεται στην αρχή της
παρούσας.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου, η
πληρεξούσια δικηγόρος του τέταρτου εφεσίβλητου δεν παραστάθηκε, σύμφωνα με
σχετική έγγραφη δήλωσή της κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, και προκατέθεσε τις
έγγραφες προτάσεις του, ενώ οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των λοιπών διαδίκων
ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις τους.

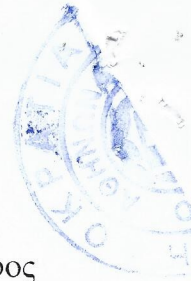
ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τις με αριθμούς 8050Γ και 8075Γ/23.05.2014 εκθέσεις επίδοσης του
δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθήνας Κωνσταντίνου Κοττικιά, που
προσκομίζει με επίκληση η εκκαλούσα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο
αντίγραφο της υπό κρίση έφεσης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς
συζήτηση για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 28.04.2017, οπότε η συζήτηση
αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης,
επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στις πρώτη και τρίτη των εφεσιβλήτων,
αντίστοιχα. Οι τελευταίες, όμως, δεν παραστάθηκαν στη δικάσιμο αυτή, κατά την
οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου, και συνεπώς, εν όψει του ότι

η αναβολή της συζήτησης και η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο θεωρείται ως κλήτευση ως προς όλους τους διαδίκους (άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ που εφαρμόζεται και στην ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου δίκη, βλ. Εφαθ 5454/1994 Αρμ 1995, 366, Εφαθ 2456/1992 ΕλλΔνη 1993, 1622, Εφαθ 2926/1990 Δ 22, 252), πρέπει να δικασθούν ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να είχαν παρασταθεί όλοι οι διάδικοι (άρθρο 764 παρ. 2 ΚΠολΔ).

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 115 § 2, 242 § 2, 741, 745 και 759 § 4 του ΚΠολΔ, όπως το άρθρο 115 § 2 ισχύει μετά την τροποποίηση του από το άρθρο 1 § 2 του ν. 2915/2001, συνάγεται ότι στις υποθέσεις της εκουσίας δικαιοδοσίας, για τις οποίες είναι υποχρεωτική η προφορική συζήτηση, δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 242 § 2 του ΚΠολΔ και, κατά συνέπεια, δεν ισχύει η ευχέρεια των πληρεξούσιων δικηγόρων των διαδίκων να προκαταθέσουν δήλωση ότι δεν θα παραστούν κατά την εκφώνηση της υποθέσεως. Σε μια τέτοια περίπτωση (που δεν μπορεί να εφαρμοσθεί η διάταξη του άρθρου 242 § 2 του ΚΠολΔ) ο διάδικος που κατέθεσε προτάσεις και δεν παρουσιάσθηκε στη συζήτηση δικάζεται ερήμην (ΕφΠειρ 181/2017, ΕφΘεσ 40/2016, ΕφΠειρ 199/2014, ΕφΠατρ 539/2009, Εφαθ 3057/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 5987/2008 Δίκη 2009.1109, Εφαθ 209/2006 ΕλλΔνη 48.546, Εφαθ 1686/2006 ΕλλΔνη 47.1104, Εφαθ 7061/2004 ΕλλΔνη 46.520, Εφαθ 8164/2004 ΔΕΕ 2005.304). Στην προκειμένη περίπτωση, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου η πληρεξούσια δικηγόρος του τέταρτου εφεσίβλητου ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ» δεν εμφανίσθηκε, αλλά παραστάθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του ΚΠολΔ και προκατέθεσε τις προτάσεις του. Η παράσταση αυτή, όμως, δεν είναι η προσήκουσα, καθώς η υπόθεση εκδικάζεται κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, κατά την οποία εκδικάσθηκε η αίτηση στον πρώτο βαθμό και στην οποία η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική, με αποτέλεσμα να μην τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 242 παρ.2 του ΚΠολΔ και ο διάδικος που παραστάθηκε με δήλωση και κατέθεσε προτάσεις, αλλά δεν παρουσιάσθηκε στη συζήτηση να δικάζεται ερήμην, σύμφωνα με την ανωτέρω νομική σκέψη. Συνεπώς, το τέταρτο εφεσίβλητο, στο οποίο επιδόθηκε επιδόθηκε νόμιμα ακριβές επικυρωμένο

αντίγραφο της υπό κρίση έφεσης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 28.04.2017, οπότε η συζήτηση αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (βλ. με αρ. 8079Γ/23.05.2014 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθήνας Κωνσταντίνου Κοττικιά), πρέπει να δικασθεί ερήμην, αλλά το Δικαστήριο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να είχαν παρασταθεί όλοι οι διάδικοι (άρθρο 764 παρ. 2 ΚΠολΔ).

Η υπό κρίση έφεση κατά της με αριθμό 113/2012 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, επί της από 06.05.2011, με αρ. κατ. 337/2011, αίτησης της ήδη εκκαλούσας, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 14 του ν. 3869/2010, 495, 499, 513, 761, 762 και 17α ΚΠολΔ), παραδεκτά δε και αρμόδια φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την εφαρμοστέα και στον δεύτερο βαθμό ίδια ως άνω διαδικασία (άρθρα 18 περ. 2 ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθούν οι λόγοι που περιέχονται σε αυτήν ως προς το παραδεκτό και τη βασιμότητά τους (άρθρο 533 ΚΠολΔ), συνεκδικαζόμενη με τον παραδεκτός ασκηθέντα διά των από 06.10.2017 προτάσεων της εκκαλούσας πρόσθετο λόγο έφεσης, ο οποίος αφορά στα κεφάλαια της εκκαλουμένης που πλήττονται με την έφεση (άρθρα 520 παρ. 2, και 764 παρ. 1 ΚΠολΔ)..

Με την ανωτέρω αίτησή της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τις πιστώτριές της, καθ' ων η αίτηση και ήδη εφεσίβλητες τραπεζικές εταιρείες, ζήτησε τη ρύθμιση των χρεών της, με εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της, κατά τις διατάξεις του ν. 3869/2010, λαμβανομένης υπόψη της περιουσιακής και οικογενειακής της κατάστασης. Με την εκκαλούμενη απόφαση η αίτηση κρίθηκε ορισμένη, νόμιμη και έγινε εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και ειδικότερα καθορίστηκαν οι επί τετραετία μηνιαίες καταβολές της αιτούσας και εξαιρέθηκε από την εκποίηση η κύρια κατοικία της με την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση αυτής, τα αναφερόμενα σε αυτήν ποσά με τους αναφερόμενους όρους. Η εκκαλούσα με την υπό

κρίση έφεση και τον πρόσθετο λόγο αυτής παραπονεείται για εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί την εξαφάνιση της εκκαλουμένης, με σκοπό να γίνει καθ' ολοκληρία δεκτή η αίτησή της.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης της μάρτυρα που εξετάσθηκε με επιμέλεια της αιτούσας και ήδη εκκαλούσας στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, και όλων των εγγράφων που νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι αποδείχθηκαν τα εξής : Η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα ήταν κατά τον χρόνο εκδίκασης της υπόθεσης στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο 53 ετών, διαζευγμένη και μητέρα δύο ενήλικων ήδη τέκνων. Κατά τον χρόνο συζήτησης της ένδικης αίτησης στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εργαζόταν ως δημόσια υπάλληλος με μηνιαίες καθαρές αποδοχές, σύμφωνα με την προσκομιζόμενη από 2/2012 ανάλυση αποδοχών και κρατήσεων, ύψους 947,66 ευρώ, από το οποίο δεν αφαιρείται το παρακρατούμενο υπέρ του τέταρτου εφεσίβλητου (ΤΠκΔ) ποσό των 229,76 ευρώ για πληρωμή σχετικού δανείου, για το οποίο θα γίνει λόγος κατωτέρω. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η αιτούσα είναι κυρία ενός διαμερίσματος

, στον Δήμο

αντικειμενικής αξίας 26.308,80 ευρώ, το οποίο θα αποτελέσει την κύρια κατοικία της. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης η αιτούσα είχε λάβει από τις καθ' ων και ήδη εφεσίβλητες τραπεζικές εταιρείες τα παρακάτω δάνεια, για τα οποία η συνολική οφειλή της ανερχόταν κατά τον χρόνο επίδοσης της ένδικης αίτησης σε 84.127,26 ευρώ : 1) οφειλή 657,27 ευρώ προς την πιστωτικής κάρτας, 2) από τη χρήση της με αρ. οφειλή 4.953,71 ευρώ προς την ίδια ως άνω τράπεζα από τη με αρ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου, 3) οφειλή 20.714,44 ευρώ προς την τράπεζα από τη με αρ. σύμβαση στεγαστικού δανείου, για την εξασφάλιση του οποίου η εν λόγω τράπεζα έχει εγγράψει προσημείωση επί του ως άνω ακινήτου της αιτούσας, 4) οφειλή 9.248,16 ευρώ προς την ίδια ως άνω τράπεζα από τη με αρ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου, 5) οφειλή 7.450,45 ευρώ προς την ίδια ως άνω τράπεζα από τη χρήση της με αρ.

πιστωτικής κάρτας, 6) οφειλή 2.566,93 ευρώ προς την

(κυρίως παρεμβαίνουσας στην πρωτοβάθμια δίκη, η οποία κλητεύθηκε νόμιμα να παραστεί στην παρούσα δίκη, βλ. 6922Δ'/29.06.2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Κωνσταντίνου Κοττικιά, αλλά δεν παραστάθηκε) από τη χρήση της με αρ.

πιστωτικής κάρτας, 7) οφειλή 11.868,08 ευρώ προς την τράπεζα από τη με αρ.

σύμβαση καταναλωτικού δανείου, 8) οφειλή 8.102,82 ευρώ προς την ίδια ως άνω τράπεζα από τη χρήση της με αρ.

πιστωτικής κάρτας, και 9) οφειλή 18.565,40 ευρώ προς το ΝΠΙΔ Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων από τη με αρ.

σύμβαση επισκευαστικού δανείου. Η ένδικη αίτηση είναι νόμιμη και ως προς το τελευταίο ΝΠΙΔ, διότι η προκείμενη συλλογική διαδικασία με το γνωστό χαρακτηριστικό της καθολικότητας, σημαίνει ότι η διαδικασία καταλαμβάνει όλη την περιουσία του οφειλέτη και όλους τους πιστωτές με μόνη εξαίρεση τις οφειλές του άρθρου 1 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, στις οποίες δεν περιλαμβάνονται οι εκ των στεγαστικών δανείων απαιτήσεις του ΤΠ&Δ. Επομένως σαφώς προκύπτει ότι στη ρύθμιση του Ν. 3869/ 2010 υπάγονται και οφειλές από στεγαστικά δάνεια τα οποία το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων χορήγησε σε υπαλλήλους που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της κείμενης νομοθεσίας και τα οποία δάνεια οι δανειολήπτες εξοφλούν με επιτρεπόμενη κατά νόμο προεκχώρηση του οριζόμενου ποσοστού των μηνιαίων απολαβών τους. Ο νόμος με την άνω ρύθμιση θέλησε να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του χρηματικές οφειλές από δάνεια προς όλους τους πιστωτές (ιδιώτες και μη), στην περίπτωση δε που ήθελε να εξαιρέσει από το νόμο τις εκ δανείων οφειλές προς το ανωτέρω πιστωτικό ίδρυμα θα το είχε πράξει ρητώς όπως τούτο συνέβη στην περίπτωση οφειλών από τέλη προς ΝΠΙΔ. Αντίθετο δεν προκύπτει από τη ρύθμιση του άρθρου 25 παρ. 6 του Ν. 3867/2010 που παρέχει τη δυνατότητα στον δανειολήπτη να ζητήσει - επιτύχει με απόφαση του Διοικ. Συμβ. του ΤΠ&Δ ευνοϊκότερους όρους εξυπηρέτησεως των δανειακών συμβάσεων. Η παρ. 2 του άρθ. 1 του Ν. 3869/2010 αναφέρει τα χρέη εκείνα των οποίων δεν επιτρέπεται η ρύθμιση με δικαστική απόφαση. Η ένταξη και των έναντι του ΤΠ&Δ χρεών στη ρύθμιση της παρ. 2 του άρθ. 1 του Ν. 3869/2010 θα σήμαινε διεύρυνση των

περιπτώσεων της παραγράφου αυτής πράγμα το οποίο δεν προκύπτει ότι θέλησε ο νομοθέτης. Αντιθέτως ο τελευταίος με την άνω διάταξη, έστω και αν δεν χρησιμοποιεί σχετική διατύπωση, ορίζει τις περιπτώσεις των μη υπαγόμενων στη ρύθμιση του νόμου χρεών. Είναι πρόδηλο ότι η εξαίρεση από τη ρύθμιση του νόμου των έναντι του ΤΠ&Δ χρεών θα δημιουργούσε προνομιακή κατάσταση του τελευταίου έναντι των λοιπών δανειστών οι απαιτήσεις των οποίων υπάγονται στη ρύθμιση του νόμου και κατά τις περιστάσεις υφίστανται την οριζόμενη με την δικαστική απόφαση περικοπή. Στην πράξη η εξαίρεση από τη ρύθμιση του νόμου των έναντι του ΤΠ&Δ χρεών θα οδηγούσε σε απαλλαγή του οφειλέτη έναντι των λοιπών μετεχόντων στη διαδικασία πιστωτών αφού ο οφειλέτης όντας υποχρεωμένος να εξυπηρετεί τα έναντι του Ταμείου χρέη κατά κανόνα δεν θα είχε διαθέσιμα στοιχεία για την ικανοποίηση των λοιπών Πιστωτών (ΑΠ 1031/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, βλ. επίσης σχετ. Α. Κρητικού, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδ. Β', σελ. 62, παρατηρήσεις του ίδιου υπό τη με αρ. 6958/2011 απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, Βενιέρη – Κατσά Η εφαρμογή του ν. 3869/2010 σελ. 129 – 131). Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τα ανωτέρω, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που στην προκείμενη περίπτωση, απέρριψε ως μη νόμιμη την ένδικη αίτηση ως προς τον εν λόγω πιστωτή της αιτούσας, έσφαλε στην ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και ο σχετικός πρώτος λόγος της έφεσης είναι βάσιμος. Περαιτέρω, η αιτούσα δεν έχει πτωχευτική ικανότητα και έχει περιέλθει χωρίς δόλο σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών της, συντρέχουν δε στο πρόσωπό της οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του ν. 3869/2010 και ειδικότερα αυτή των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2, όπως τροποποιήθηκαν με τον ν. 4161/2013, ο οποίος έχει άμεση ισχύ και εφαρμογή και στις εκκρεμείς υποθέσεις, υπό το άρθρο 24 του ν. 4161/2013 σε συνδυασμό με το άρθρο 19 παρ. 3 του νόμου αυτού με τίτλο «Μεταβατικές διατάξεις» (βλ. και Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, Ι.Βενιέρης-Θ.Κατσά, 2η έκδοση, σελ. 231-233 υπό Ι και ΙΙ). Επομένως, η ρύθμιση των χρεών της αιτούσας θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στις πιστώτριες της αιτούσας από το εισόδημά της επί τετραετία. Όσον αφορά στο ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση ποσό στις πιστώτριές της, λαμβανομένων υπόψη του σχεδίου

διευθέτησης των οφειλών που πρότεινε η ίδια η αιτούσα, του εισοδήματός της, καθώς και των βασικών προσωπικών της αναγκών, ανέρχεται στο ποσό των 200,00 ευρώ τον μήνα, συμμέτρως διανεμόμενο μεταξύ των χρεών της, και ειδικότερα : 1) Προς την

θα καταβάλλει μηνιαίως το ποσό των 1,56 ευρώ για τη σύμβαση πιστωτικής κάρτας και το ποσό των 11,78 ευρώ για τη σύμβαση καταναλωτικού δανείου, 2) προς την τράπεζα

θα καταβάλλει μηνιαίως το ποσό των 49,24 ευρώ για τη σύμβαση στεγαστικού δανείου, ποσό 21,99 ευρώ για τη σύμβαση καταναλωτικού δανείου και ποσό 17,71 ευρώ για τη σύμβαση πιστωτικής κάρτας, 3) προς την

θα καταβάλλει μηνιαίως το ποσό των 6,10 ευρώ, 4) προς την τράπεζα

θα καταβάλλει μηνιαίως το ποσό των 28,21 ευρώ για τη σύμβαση καταναλωτικού δανείου και το ποσό των 19,26 ευρώ για τη σύμβαση πιστωτικής κάρτας και 5) προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων θα καταβάλλει μηνιαίως το ποσό των 44,14 ευρώ για τη

σύμβαση επισκευαστικού δανείου, οπότε στο τέλος της τετραετίας θα έχει καταβάλει το ποσό των 9.600,00 ευρώ και θα οφείλει ακόμη 74.527,26 ευρώ. Η παραπάνω πρώτη

ρύθμιση θα πρέπει να συνδυασθεί με αυτή της διάταξης 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 4161/2013, ο οποίος, όπως προαναφέρθηκε, έχει άμεση

ισχύ και εφαρμογή και στις εκκρεμείς υποθέσεις, καθόσον με τις καταβολές επί τετραετία της πρώτης ρύθμισης δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτριών και θα πρέπει να ορισθούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της ως άνω

κύριας κατοικίας της αιτούσας, για την οποία αυτή πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει το 80% της αντικειμενικής αξίας της, δεκτού γενομένου του πρόσθετου λόγου έφεσης, δηλαδή το ποσό των 21.047,04 ευρώ (26.308,80 ευρώ η αντικειμενική αξία X 80%), το οποίο δεν υπερβαίνει το ανωτέρω υπόλοιπο οφειλόμενο, και

επομένως η αιτούσα θα κληθεί να καταβάλει προς την πιστώτρια τράπεζα το ποσό αυτό με μηνιαίες καταβολές ύψους 116,93 ευρώ για δεκαπέντε (15) έτη.

Ως εκ τούτου, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που όρισε τις επί τετραετία μηνιαίες καταβολές της αιτούσας στο συνολικό ποσό των 250,00 ευρώ, εξαίρεσε της ρύθμισης το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και όρισε το συνολικό ποσό για τη

διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας σε 42.500,00 ευρώ (85% της εμπορικής αξίας) καταβλητέο σε δεκαπέντε έτη, έσφαλε στην εφαρμογή του νόμου και την εκτίμηση των αποδείξεων. Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει η έφεση να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, να εξαφανιστεί η πρωτόδικη απόφαση, να κρατήσει το παρόν Δικαστήριο την υπόθεση για να δικάσει την ανωτέρω αίτηση, η οποία είναι νόμιμη σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8, 9 και 11 του ν. 3869/2010, να γίνει η κρινομένη αίτηση εν μέρει δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη και να ρυθμιστούν οι οφειλές της αιτούσας κατά το διατακτικό. Δικαστικά έξοδα δεν επιδικάζονται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, η οποία τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη. Τέλος, δεδομένου ότι η ένδικη έφεση γίνεται δεκτή, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 495 παρ. 4 εδ. ε' ΚΠολΔ, να διαταχθεί η επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου της έφεσης στην καταθέσασα εκκαλούσα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ, ερήμην των πρώτης, τρίτης και πέμπτης των εφεσιβλήτων και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, την έφεση και τον πρόσθετο λόγο έφεσης.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση και τον πρόσθετο λόγο έφεσης.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη με αριθμό 113/Φ337/2012 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, που δίκασε κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και ΔΙΚΑΖΕΙ τη με αριθμό κατάθεσης 337/2011 αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την ανωτέρω αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ τις επί μία τετραετία μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς τις πιστώτριές της στο συνολικό ποσό των διακοσίων (200,00) ευρώ, το οποίο θα καταβάλλεται εντός του πρώτου τριμήνου κάθε ημερολογιακού μήνα αρχής γενομένης από τον Μάρτιο του 2012 και το οποίο θα διανέμεται συμμετρικά μεταξύ τους, κατά το σκεπτικό, ήτοι ως εξής : 1) προς την ποσό 1,56 ευρώ για τη σύμβαση πιστωτικής κάρτας και ποσό των 11,78 ευρώ για τη

σύμβαση καταναλωτικού δανείου, 2) προς την τράπεζα ποσό 49,24
ευρώ για τη σύμβαση στεγαστικού δανείου, ποσό 21,99 ευρώ για τη σύμβαση
καταναλωτικού δανείου και ποσό 17,71 ευρώ για τη σύμβαση πιστωτικής κάρτας, 3)
προς την ποσό 6,10 ευρώ, 4) προς την τράπεζα
ποσό 28,21 ευρώ για τη σύμβαση καταναλωτικού
δανείου και το ποσό των 19,26 ευρώ για τη σύμβαση πιστωτικής κάρτας και 5) προς
το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ποσό των 44,14 ευρώ. ΕΞΑΙΡΕΙ της
εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι διαμέρισμα, εμβαδού 58 τ.μ., του 2^{ου}
ορόφου της πολυκατοικίας που βρίσκεται στην οδό , στον
Δήμο του Νομού Θεσσαλονίκης.

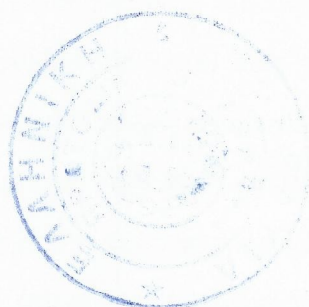
ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το καταβλητέο από την αιτούσα προς την τράπεζα
για την ως άνω αιτία συνολικό ποσό σε 21.047,04 ευρώ, που θα πληρωθεί με
μηνιαίες καταβολές ύψους εκατό δεκαέξι ευρώ και ενενήντα τριών λεπτών (116,93
ευρώ), οι οποίες θα αρχίσουν από τον Απρίλιο του έτους 2016, θα γίνονται εντός του
πρώτου τριμήνου κάθε ημερολογιακού μήνα και θα διαρκέσουν επί δεκαπέντε έτη.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου της έφεσης στην
καταθέσασα εκκαλούσα.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίασή του στην Αθήνα, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων
δικηγόρων τους, την 27/3/2018.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο έχει έγκληση για τη νόμιμη
αίτηση και έκδοσή του μετά τη
σφραγίδα της 30-03-2018
Αθήνα

Γραμματέας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΖΙΑΒΙΔΑΣ